

Було проведене дослідження, яке дало змогу з'ясувати стосунки, які складаються у сучасних дітей з тваринами. Батьки часто не враховують бажання дитини мати певну тварину, пояснюючи це тим, що присутність улюбленця в сім'ї потребує відповідальності і серйозного ставлення з боку дитини, і тому пропонують альтернативу, яка з однієї сторони виконує бажання, а з іншої не зовсім. Наприклад, учень замість бажаної собаки отримав папугу. Насамперед така ситуація призводить до зниження рівня зацікавленості учня у догляді або дружбі до такої тварини, і може виникнути конфлікт. Стаття є важливим показником, який впливає на формування поглядів у школярів. Адже хлопчики по своїй природі є більш практичними натурами, яким потрібна охорона та дружба, на відміну від дівчат, які в свою чергу активніше проявляють свою опіку до тварин. В залежності від місця та умов проживання, варіює число улюбленців, тому що діти, які проживають в квартирах не завжди можуть мати велику кількість тварин. Це пояснюється потребою дотримання етичних норм по відношенню до сусідів, а також малою площею квартири. А у приватному секторі ці проблеми відсутні.

Найбільш популярними домашніми улюбленцями дітей є коти та собаки. Вони найкраще вступають в емоційний та дружній контакт з людиною. А у разі, коли дитина має екзотичну тварину, вона все одно вказує, що хотіла б мати собаку чи kota.

Було встановлено, що діти хочуть, щоб улюбленець був для них другом, з яким можна гарно і весело провести час. А певна частина учнів намагаються довести своїм родичам та товаришам, що вони є відповідальними та дорослими. Позитивним моментом є те, на думку дітей, що в тварин є душа. Тобто, вони до них відносяться, як до істот, які можуть переживати, відчувати і розуміти своїх хазяїв.

Так склалося, що життя людини пов'язане з природою, і ми постійно відчуваємо потребу в ній. Тому відпочинок асоціюється з природою. А те, що вона є найдосконалішою, домівка для всього живого, нажаль більшість людей над цим не замислюються. Що чітко видно з відповідей школярів. Вони люблять бути на природі тільки для того, щоб гарно провести там час, подихати свіжим повітрям (в цьому є певна суть), але цього не досить. Ми повинні не тільки споживчо ставитися до неї, а й дбати про неї, підтримувати її гармонійний стан, милуватися нею, і тоді вона нам ще більше віддаче.

Отже, інноваційний зміст особистісно орієнтованої освіти повинен спрямовуватися на виявлення головного об'єкту виховання - ставлення дитини до факту життя.

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ЗМІСТУ ПРИРОДНИЧОЇ ОСВІТИ

Малаканова Л.В., Чіхладзе К.К.

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

Сучасне українське суспільство потребує кваліфікованих, ініціативних фахівців-професіоналів, які максимально використовують свої творчі здібності, оперативно працюють з інформацією, здатні вдосконалювати себе і світ навколо себе за Законами Природи – живуть у відповідності із заповітом В.І. Вернадського: „Вчителями у вас повинні бути лише закони природи. Вони незаперечні і непорушні, хто їх не знає, той помиляється”.

Проте традиційна (догматична) дидактична система залучає тих, хто навчається до узагальненого і систематизованого досвіду людства. Таким чином утверджується провідна роль теоретичних знань у змісті навчання основ наук. Відповідно, це призводить до інтелектуалізму, відриву теорії від практики, до того, що традиційна педагогіка замінює практику знаковою системою – навчальною інформацією. Учні, як наслідок, беруть готовий соціальний досвід. Навчальна інформація втрачає для них особистісну значущість. Знакові системи „заміщують” реальну діяльність для дитини, начеб-то вирізаючи її з власного просторово-часового контекста. Дуже вдало це підкреслив Альберт Ейнштейн: „Це просто диво, що сучасні методи навчання ще не зовсім придушили світлу допитливість дослідника, бо цей делікатний крихкий паросток крім заохочення потребує передусім свободи, без якої остаточно й неминуче гине”. Саме тому актуальності набуває впровадження в національну систему загальної середньої освіти інновацій, що істотно змінюють результати освітнього процесу. Навчальні інноваційні технології – такий добір оперативних дій педагога з учнем, у результаті якого суттєво покращується мотивація учнів до навчального процесу. Серед них значне місце посідають технології особистісноорієнтовані, інтеграційні, колективної дії, інформаційні, дистанційні, розвивальні, модельно-розвивальні, інтерактивні тощо. За висловом Леонардо да Вінчі „Природа так про все потурбувалася, що скрізь ти знаходиш, чому вчитися”. Відповідно, потужний освітній потенціал мають природничі дисципліни. І педагогічна діяльність, і вся управлінська майстерність полягає в тому, щоб знайти потреби та бажання дитини й показати, як вона зможе реалізувати їх за допомогою вивчення та спілкування з природою, її мешканцями, за допомогою взаємодії з ними. Природа - це найкращий і найоб`єктивніший учитель при вирішенні самих важких питань життя – вона допомагає пізнати себе, світ навколо себе та побудувати продуктивні стосунки, навчитися розуміти її та саме життя.

Усім з дитинства знайомі приємні відчуття, які можна отримати від спілкування з тваринами. З чим це пов`язано та як домашні улюбленці впливають на наше здоров`я? Щоб відповісти на це питання, потрібно розібратися, що таке біоенергія і яким чином відбувається спілкування на енергетичному рівні. Енергетична система вищих тварин і людини дуже складно влаштована і на сьогоднішній день уже відомо, як же відбувається взаємодія між людиною і тваринами на енергетичному рівні. Як виявилось - абсолютно по різному. Умовно можна виділити такі типи: гармонічна (партнерська) взаємодія; біоенергетичне скидання; енергетичний вампіризм.

Партнерська взаємодія однаково сприятливо і для людини, і для тварини. Полягає воно в спільному обміні позитивною енергією. При цьому обміні його учасники самі по собі достатньо гармонійні і з задоволенням дарують надлишок позитивної енергії іншому, тим самим примножуючи цю гармонію. Біоенергетичне скидання – вид взаємодії, при якому людина „розряджає” або „скидає” свої надлишкові негативні потенціали тварині. Але такі відносини далеко не завжди мають руйнівні результати для приймаючої сторони. Наприклад, кішка є чудовим „громовідводом”. Більше того, вона робить це з власної волі, але майже ніколи не візьме на себе зайвого, не створить загрози для своєї енергетичної системи. Енергетичний вампіризм – поведінка, притаманна тільки людині! У цьому випадку одна сторона тільки бере і нічого не дає натомість. Отже, що ж саме маєтись на увазі під терміном анімалотерапія?

Анімалотерапія (від латинського "animal" – тварина) – вид терапії, з використанням тварин і їх образів для надання психотерапевтичної допомоги. Це цивілізований науковий метод лікування і профілактики серйозних захворювань. В анімалотерапії використовуються символи тварин: образи, малюнки, казкові герої, іграшки, а також справжні тварини, спілкування з якими є безпечним. Існують різні види анімалотерапії: іпотерапія (використовує як основний засіб коней та верхову їзду), дельфінотерапія (спілкування з дельфінами), каністерапія (спілкування з собаками), фелінотерапія (спілкування з кішками), апітерапія (лікування бджолою отрутою), грудотерапія (лікування медичними п'явками). Позитивний вплив тварин на хвору людину підтверджено експериментами. Люди, у яких є домашні улюбленці, живуть довше і хворіють менше – це науковий факт. Також їх нервова система знаходиться в значно кращому стані, ніж у тих людей, які не мають домашніх улюбленців. Лікування тваринами було відоме ще печерній людині. Значення тварин для самопочуття людей стає все більш очевидним. Відсутність здорових взаємовідносин з оточуючими у великого числа людей призводить до все зростаючого числа депресій, стресових станів, самотності, до різноманітних захворювань. Вже у 1792 році в лікарні для душевнохворих в Йорку (Англія) тварини використовувались як частина терапевтичного процесу. Як самостійний метод анімалотерапія починає набувати популярності з другої половини ХХ століття. Піонером такого методу є Брис Левінсон, американський дитячий психіатр, корий почав використовувати свою собаку в терапевтичних сесіях в 1962 році. Анімалотерапія в наш час визнана у всіх розвинених країнах, створені інститути, що займаються вивченням впливу тварин на людей, проводяться міжнародні конференції і семінари, присвячені методикам лікування за допомогою тварин. Вивчаються і можливі негативні явища анімалотерапії: алергія, небезпека паразитарних захворювань, прояви агресивності тваринами.

Література

1. Вернадський В.І. — Вибрані праці. — К.: "Наукова думка", 2005. — 299с.
2. Інноваційна діяльність ЗНЗ /Упоряд. Л.Галіцина. — К.: Шкільний світ, 2005. — 128с.
3. Анімалотерапія – лечение животными. //Ветеринарный центр „Зоовет”. — <http://www.zoovet.ru>.

ІЗ ДОСВІДУ ПРИРОДООХОРОННОЇ РОБОТИ ПОЛТАВСЬКОЇ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ №34

*Чірікова-Зоріна Л.С., Єрмак Г.Ф., Грінько Т.А.
Полтавська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів № 34*

Природа рідного краю...Чи вміємо ми з нею спілкуватися? Чи можемо ми бачити красу природи, не завдаючи їй шкоди? Чи можемо вчасно прийти їй на допомогу? Ми – люди. А це означає, що найрозумніші в природі істоти. І коли ми будемо берегти, жаліти і любити не тільки себе, а й матінку природу, ми будемо жити в мирі і згоді.

Саме так, починаючи з цих настанов, ведеться природоохоронна робота в Полтавській загальноосвітній школі І – ІІІ ступенів № 34. З початкової школи вчителі виховують любов до природи, до всього живого на